

РЕШЕНИЕ

№ 2447

гр. София, 14.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.03.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова

Вяра Русева

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **416** по описа за **2022** година докладвано от съдия Галин Несторов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от АПК във вр. чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на ТД на НАП, [населено място], чрез юриск. Т. Р., срещу решение от 24.11.2021 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД /СРС/, НО, 13-и състав по НАХД № 7125/2021 г.

В касационната жалба от касатора са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт като постановен в нарушение на материалния закон и процесуалните правила. Иска се от съда да постанови съдебно решение, с което да отмени решението на СРС и да отмени наказателното постановление. В с.з. касаторът - зам. – директорът на ТД на НАП - [населено място] се представлява от юриск. Р., която поддържа жалбата. Претендира юриск. възнаграждение.

Ответникът – [фирма], не се представлява в с.з.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима и НЕОСНОВАТЕЛНА.

С решение от 24.02.2021 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД /СРС/, НО, 96-и състав по НАХД № 14507/2020 г. е потвърдено наказателно постановление №

542720-F554892 от 19.10.2020 г., издадено от зам. – директора на ТД на НАП - [населено място], с което на основание чл. 182, ал. 1 от ЗДДС на [фирма], [населено място] е наложено наказание „имуществена санкция“ в размер на 1000 (хиляда) лв. за нарушение на чл. 124, ал. 2 от ЗДДС.

Касационният контрол за правилност на оспореното съдебно решение, осъществяван от АССГ е ограничен от въведените с жалбата основания, с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

В тази връзка, при осъществения контрол, касационната инстанция намира, че фактическата обстановка, след анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал - показанията на актосъставителя и писмените доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК, във вр. с чл. 84 от ЗАНН, е правилно установена по делото от Софийски районен съд като не е допуснато съществено процесуално нарушение, свързано с процеса на събиране и преценка на доказателствените материали по делото или такова, довело до ограничаване процесуалните права на страните в административнонаказателното производство.

Съгласно чл. 182, ал. 1 от ЗДДС:

„Регистрирано лице, което не издаде данъчен документ или не отрази издадения или получения данъчен документ в отчетните регистри за съответния данъчен период, което води до определяне на данъка в по-малък размер, се наказва с глоба - за физическите лица, които не са търговци, или с имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер на определения в по-малък размер данък, но не по-малко от 1000 лв.“

Правилни са съображенията за изтекла давност за образуване на адм.-наказателно производство, изложени в процесното решение. Действително, деянието, изразяващо се в бездействие за отразяване на продажба, чрез издаване на фактура за м. март 2018 г., в дневника за продажбите е довършено към дата 17.04.2018 г., понеже към тази дата е изтекъл 14 – дневния срок за целта. Давностният срок за този вид данъчни нарушения, съгласно чл. 34, ал. 2 от ЗАНН е две години, като същият е изтекъл към датата на съставяне на АУАН – 19.06.2020 г. Споделят се по тази причина и изложените съображения на състава на СРС в тази посока. Възражението на касатора е неоснователно. Въпреки, че деянието се осъществява чрез бездействие, като нарушението не е отстранено към датата на съставяне на АУАН, то факта на довършване на деянието към горепосочената дата обуславя началото на давностния срок за образуване на адм.-наказателно производство. Да се приеме обратното означава преграждане на възможността за прилагане на давностните срокове по ЗАНН, което не отговаря на буквата и целта на закона.

Процесното решение е правилно и законосъобразно и следва да бъде оставено в сила. Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, вл. чл. 63, ал.1, изр. второ от ЗАНН, съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 24.11.2021 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД /СРС/,
НО, 13-и състав по НАХД № 7125/2021 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
ЧЛЕНОВЕ : 1.

2.